

Publicerad 2007-05-21 10:36 av Morvern

jaha...så här kan det kännas att vara allmän egendom

Kycklingkvinnor säljes

Jag var ute på krogen härom kvällen med en väninna. Det var ett tag sen sist, när jag går utanför dörren är det oftast med barnvagnen i släptåg och hur snygg jag än tycker att jag är visar de flesta mest intresse för min dotter. Och inget ont i det; jag är stolt över henne.

Men nu skulle jag ut själv. Hon var hemma med pappa och jag gick ut. Min väninna har tjatat om att vi ska gå ut, hon saknar mig. Jag saknade henne. Sedan jag blev mamma har ölen bytts mot oändliga koppar kaffe för att hålla mig vaken, pubrundan har bytts mot öppna förskolans sångstund och konversationen handlar allt mer sällan om politik och poesi och allt oftare om barnvagnar, priser på leksaker och bajsconsistens. Jag saknar politiken och poesin och tänkte att nu tar jag ledigt och är vuxen en stund. Sagt och gjort. Drog på mig en ny klänning, sminkade mig och tog bussen till stan. Jag kände mig lite naken utan min dotter men njöt av att kunna lyssna på musik i iPoden ostört och få ha mina tuttar ifred ett par timmar. När jag klev av bussen stängde jag av musiken och gick in på puben där vi skulle träffas. På något sätt hade jag väl ändå fram till dess varit så inne i min egen värld och så fånglad av lyxen att kunna lyssna på musik riktigt högt att jag inte varit medveten om omvärlden.

Men sen. På puben. Jag hade glömt hur det kändes att traska omkring med en prislapp i pannan. Jag insåg snabbt att om jag trott att jag skulle få ha mina tuttar ifred hade jag helt missbedömt situationen. Jag skulle gått på högmässa istället. Jag hade glömt de trånande blickarna, de broderliga fnissningarna bakom ryggen och hur det känns att hela tiden bli avbruten mitt i samtalet för att någon snubbe fått syn på två kvinnor utan manligt sällskap och inte kan föreställa sig att hans sällskap skulle vara önskat. Majoriteten av män som går på puben verkar vara fullkomligt omedvetna om att två kvinnor som för ett samtal kan klara sig alldeles utmärkt, till och med njuta, utan att en man kommer och hjälper dem med konversationen. Jag hade glömt känslan av att vara en lammkotlett i en frysdisk som alla konsumenter kan ta upp, granska, vrida på och fundera över om de ska köpa. Jag hade glömt att två kvinnor inte kan få sitta i fred en fredagskväll och njuta av sina drinkar utan manliga beskyddare. Varför är det så här? Vad jag vet hade jag inte bett någon komma och slänga sig med meningslösa fraser mitt i min enda lediga stund på hela veckan. Jag hade inte bett att få byta vår intressanta diskussion om könsmaktssystemet mot meningslösheter om ölsorter. Jag hade inte förberett mig på att mota bort ett gäng hormonstinna ungtuppar som vägrade inse innebörden av ett nej och inte för sitt liv kunde förstå varför vi inte ville sitta i knät på dem vid deras bord när de nu erbjöd oss plats. När jag gick hemåt gick jag förbi ett skyltfönster där kycklingar stektes på rullande spett. Ungefär så, tänkte jag. Ungefär sådär måste de uppfatta oss. Nakna, utan huvud, drypande och med mängdrabatt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Morvern med Poeter.se id #2951 innehar upphovsrätten